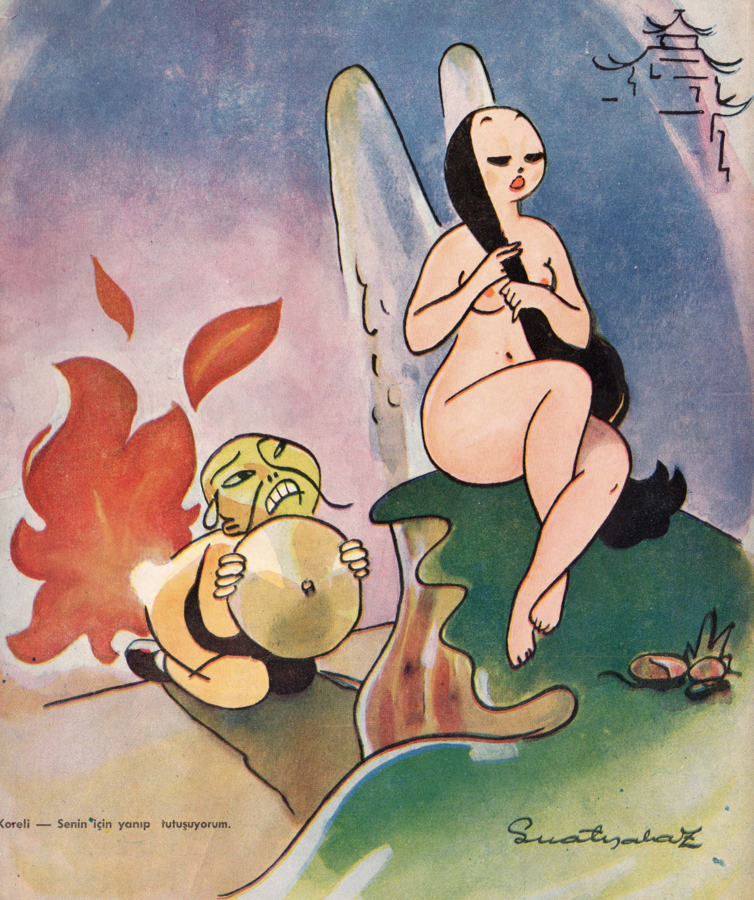
41 buçuk

No: 9 30 Kuruş

Koreli — Senin için yanıp tutuşuyorum.

Mehmet Ali & Akşamsefası

YILDIZ FALI

BAKAN:
MÜNECCİMBAŞI

Kadın göbeğine dua yazıp yalama, kısır hatunları doğurtma, meme ucuna büyü tutturma vs. gibi marifetlerinden başka Hazreti Nuhun mahrem hayatı hakkında bilinmeyen malûmata sahip, ilmi derin Müneccimbaşı tarafından tanzim olunmuş işkembei kübradan atma zayiçe falı. Yıldızlara inanan safkişilere hararetle tavsiye olunur.

KUZU BURCU (21 Mart ile 20 Nisan arasında doğanlar).

Deniz yolu mu, kara yolu mu, ahret yolu mu belli olmayan bir seyahat yapacaksınız. En ucuz ve eğlencelisi üçüncü yoldur. Onu tercih ediniz.

TOSUN BURCU (21 Nisan ile 21 Mayıs arasında doğanlar).

Sükûnete ihtiyacınız var. Kafanızı dinliyebileceğiniz en emin sayfiye yeri Karacaahmet mezarlığıdır. Oradaki arsa fiyatları pahalanmadan hemen bir yer satın alıp taksitle iş gören inşaat şirketlerinden birine bir mezar yaptırın.

BEŞİZLER BURCU (22 Mayıs ile 21 Haziran arasında doğanlar).

Tereddüt daima fenadır. Patronunuza içerliyorsanız gözünün ortasına bir yumruk indirin. Yarınki işini bugünden yapabilen istikbale emin adımlarla ilerler. Korkmayın, kovulursanız başka bir iş bulursunuz.

ISTAKOZ BURCU (22 Haziran ile 23 Temmuz arasında doğanlar).

Biri sizden borç isteyecek. Buna mani olmak maksadıyla daha açıkgöz davranıp siz ondan para almağa kalkışın.

FARE BURCU (24 Temmuz ile 23 Ağustos arasında doğanlar).

Yanlış bir takım fikirlerle hareket ediyorsunuz. Bu, değişmiş tarifelerle vapura gitmeğe benzer.

SAP BURCU (24 Ağustos ile 23 Eylûl arasında doğanlar).

Sevginizi felâketten korumak için bir şemsiye tedarik edin ve silâhları elden bırakmayın. Zira bu hususlarda silâh yegâne koruyucu meleğiniz olacaktır.

BASKÜL BURCU (24 Eylül ile 23 Ekim arasında doğanlar).

Tuzağa düşmeniz ihtimali var. Onun için tavanda yürümek hakkınızda daha hayırlı olur.

ÇIYAN BURCU (24 Ekim ile 22 Kasım arasında doğanlar).

Parasızlıktan şikâyet etmeyin. Para size gelmiyorsa siz ona gidin. Bir meslek edinirseniz her şey düzelir. Zekânız yerindeyse dolandırıcılık, eliniz çabuksa yankesicilik, sanatkârsanız kalpazanlık yapabilirsiniz. Zira alın teri dökmeden para kazanılmaz.

OK BURCU (23 Kasım ile 22 Aralık arasında doğanlar).

Tavır ve hareketleriniz dedikoduya sebebiyet veriyor. Akraba diye tanıttığınız âşıklarınızın sayısı o kadar kabarık ki herkes sizinle akraba çıkıvermekten korkuyor.

TEKE BURCU (23 Aralık ile 21 Ocak arasında doğanlar).

Bazı tehlikelere göğüs gereceksiniz. Onun için göğsünüzü hazırlıklı bulundurun ve üşütmemeğe gayret edin.

GAZ TENEKESİ BURCU (22 Ocak ile 19 Şubat arasında doğanlar).

Hayatı güzel görmeğe çalışın. Bunun nasıl olacağını biz de bilmiyoruz. Muvaffak olursanız yolunu bize de gösterin.

KUŞ BURCU (20 Şubat ile 20 Mart arasında doğanlar).

Eğlenceye ihtiyacınız var. Paranız yoksa partilerden birine kaydolup toplantılarına devam edin. Bol bol gülebileceğiniz şeylerle karşılaşıp bu ihtiyacınızı bedavadan temin edebilirsiniz.

Şeytanın şeytanlıkları : DEFİNE

Turhan Selçuk

Sene : I Cilt : I Sayı : 9
1 - Kasım - 1952
Cumartesi günleri çıkar.
Sayısı : 30 Kuruş
Abone : Üç aylığı 360, altı aylığı 720 kuruş
seneliği 1400 kuruş
Yabancı memleketlere iki mislidir.

41 buçuk

HAFTALIK MİZAH MECMUASI

Sahibi : M. ALİ ERTEM
Yazı işlerini fiilen idare eden mesul müdür
İlhan Selçuk
Basıldığı yer ve idarehane :
İst. Matbaacılık T. A. O.
Cağaloğlu, Nuruosmaniye cad.
Türbedar sokağı No. 14
Tel: 21013

SOHBET

İstifra

BEDİİ FAİK

Yüzünüze güller, sarhoşlarımız kusturulmağa başladıktanberi, Beyoğlu biraz kendine gelir gibi oldu.

Eee... sıra ile bu. Bugüne kadar onlar, tabancalarında ne varsa, dillerinde ne kalmışsa, bıçaklarının ucuna ne takılmışsa, bize doğru kustururlardı; şimdiden sonra da biz onların midelerine ne gitmişse çıkaracağız!

Sıra ile ama, gelin de hukukçularımızla başedin bakalım. Bugüne kadar sarhoşların yaptıklarına karşı kıllarını bile kımıldatmıyan mübarekler, biz yerimizden kalkar kalkmaz feryadı basıyorlar :

«— Sarhoş kusturmak suçtur!»

Allah... Allah... Sanki içlerinde ahbap ziyaretlerinde fazla kaçırarak, parmakla kay ettirilmiş kimse yokmuş gibi... Sanki, hak hukuk, ayıklardan evvel sarhoşların yanı sıra dolaşır bir nesne imiş gibi... Sanki tabancadan kurşun, bıçaktan kan ve ağızdan küfür kusturulurken konuşmuşlar gibi...

Halbuki sarhoş kusturmak, her şeyden evvel ananelerimize pek uygundur. Anadolu düğünlerinden, şehir eğlencelerine kadar, bizde biri fazla içti de sulanmağa başladı mı, etrafındakiler hemen parmaklarını gırtlağına dayıyarak, bugün valimizin yaptığını yaptırırlar!. Eh! medeniyet terakki ederek parmak vazifesi görecek kusturucu ilâçlar keşfetmişse, bundan istifade etmiyelim mi?

Doğrusu bu bizim hukukçulara akıl sır ermez oldu. Meselâ muhalefet partisinin bütün mallarını âdeta yağma edecek bir kanun tasarısı hazırlanıp, münakaşaları ayyuka çıkarken, bu zevat, saklanacak yer ararlar. Kazârâ yakalanacak olsalar: «— Söylerim ama adımı yazmayın» tarzında kahramanlıklar gösterirler! Ama iki sarhoş kusturulup da, şehir rahata kavuşacak oldu mu, Taraskonlu Tartaren'i kıskandıracak bir azametle ortaya atılarak, «Kasket avı» na kalkışırlar!

Bu «kasket avı» vakasını hatırladınız değil mi? Taraskonlular pazar sabahları kırlara açılıp, başlarından çıkardıkları kasketleri havaya atarak üzerine ateş ederler. Kimin kasketi daha çok delik taşıyorsa, haftanın av şampiyonu o olur. Ama aynı Taraskondan birini (meselâ Tartaren) hakikî bir av karşısında görmeyiniz, kaçacak delik arar.

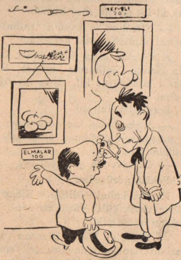
Doğrusu bizim hukuk ulemasının hâline bakınca insan Alphonse Daudet kendilerini görmüş sanıyor!

Amerikalı meşhur komedyen Eddy Cantorun aynı zamanda pek usta bir mizah yazarı olduğunu tabiî işitmişsinizdir. Cantor'un doktorlar hakkında yazdığı şu fıkra pek meşhurdur :

«— Hastalandığınız zaman muhakkak bir doktor çağırmalısınız, der, çünkü doktorların yaşaması lâzımdır. Doktorun verdiği ilâcı da eczaneden hemen yaptırmalısınız. Çünkü eczacının da yaşaması lâzımdır. Fakat o ilâcı katiyyen içmemeli, kullanmamalısınız. Çünkü sizin de yaşamanız lâzımdır!»

Ben Cantorun bu fıkrasını, bizim allâme hukukçularımıza tatbik ediyorum :

Hakkınız ziyaa uğradı mı hemen meşhur bir hukukçuya koşmalısınız. Çünkü onun iş yapması, kazanması lâzım. Fakat verdiği fikri asla tatbik etmemelisiniz, çünkü sizin de hakkınızın kazanılması lâzım!

VALİ — FEVKALÂDE ÜSTAD FAKAT MEYVELERİ PAHALI BULDUM.

S. Bıçakçıoğlu

AKADEMİ MÜKÂFATI

Metin Gökçe

Mehmet Ali & Akşamsefası

BİR TOPLATMA HADİSESİ

Her şey aklımıza gelirdi... Amma velâkin bizim Turhanın o biblo gibi çıtı pıtı kızlarının müstehcen addedilebileceğini asla düşünemezdik... Oldu işte!..

Diğer günler gibi bir gündü. Sabahtan idarehaneye uğradım. İşler tıkırında. Gidip patronu bir göreyim dedim. Daha kapıdan girerken seslendi :

— Geçmiş olsun!

— Hayrola?

— İşitmedin mi? Mecmua toplatılıyormuş.

— Neden?

— Bilmem!..

Öyle ya mecmua sahibi ne bilsindi! Mecmuasını toplatırken ona haber vermeğe lüzum yok ki! Benim Hukuk Fakültesinde biraz okumuşluğum var... Gerçi bir adamın eşyası haczedilirken evinde arama yapılırken, hattâ evinin elektriği, suyu kesilirken kendisine haber verilir... Ama mecmuası toplatılırken böyle şeye lüzum yoktur. Kötü haber tez varır canım; nasıl olsa duyacak değil mi?

— Ben, dedim. Sebebini öğrenirim.

Ve kemali ciddiyetle Adliyenin yolunu tuttum... Vardım... Bir merdiven. Bir daha... Bir daha... Sağda bir kapı. Üstünde bir levha : «C. Savcılığı Basın Bürosu».

Kapıyı hafif araladım. Uzun masalardan birinde esmer, tıknaz, saçları alnından dökük bir zat daktiloda yazıyor. Yaklaştım :

— Efendim bendeniz...

Yazısını kesti.

— Efendim bendeniz «41 BUÇUK» çuyum.

— Maşallah.

— Şey... Bizim mecmua toplattırılıyormuş da...

— Ben karışmam. Muhatap değilim.

Olur a... Gerçi burası Basın Bürosu fakat bu zat salâhiyetli biri olmıyabilir.

— «Peki siz burada necisiniz?» diye sorulur mu?

Başka türlü sordum :

— Peki kime başvuralım?

— Savcıya!

— Nerede buluruz?

— Evine telefon edin!

İyi akıl...

— Siz telefon numarasını bilir misiniz?

— Hayır.

Buluruz canım, serde gazetecilik var.

Dışarı çıktım. Baktım iki avukat arkadaş. Vaziyeti anlattım. Beraberce aşağıya indik. Fakat telefon rehberinde basın savcısının adını bulabilirsen bul!

Tornistan edip, bir mübaşir yakaladım :

— Basın savcısı...

Tam o sırada odasından çıkmakta olan bir zatı gösterdi :

— İşte!...

— ?!..

Ağzım açık bakakaldım!

Mübaşirin gösterdiği zat demin konuştuğum esmer, tıknaz, saçları alnından dökülmüş efendinin ta kendisiydi.

Görüyor musunuz, iş eğlenceli bir safhaya dökülüyor. Ancak polis romanlarında görülebilecek kadar eğlenceli ve meraklı bir safha!.. Eh ne de olsa Adliye koridorlarındayız...

Ve ben mecmuası toplatılan vatandaş, gayet nâzikâne, savcı olduğu halde savcıya müracaat etmemi, telefonu olmadığı halde telefon etmemi söyliyen zata yaklaştım. Bu sefer kendisini muhatap olarak hissetmiş olacak ki ilk olarak söze başladı :

— Efendim, iş kanunî safhasına intikal etmiştir. Ben karışmam.

A efendim sana karış diyen kim? Biz kanunî safhasına intikal eden «iş» i bilmiyoruz ki!... Hele bir öğrenelim.

Derdimizi anlattık :

— Acaba hangi karikatür veya yazı müstehcen görülmüş, öğrenmek istediğimiz bu!

— Başsavcıyla görüşün!

Pekâlâ görüşelim.

Hemen kabul edildik. Kibar mı kibar, nazik güler yüzlü bir zat... Yüreğime su serpildi.

— Efendim. Basın büronuz bazı karikatürler üzerinde duruyor. Temenni ederiz ki böyle bir şey olmasın. Fakat şimdilik görüşümüz bu merkezde.

— Peki bu karikatürlerin hangileri

YAZISIZ

Altan - Mıstık

NÜMUNE ŞOFÖR

F. Özelçi

Mehmet Ali & Akşamsefası

Haydi Hayırlısı

DRAM — KOMEDİ, 3 PERDE

Selâmi İzzet Sedes

1 inci perde

Şehir Dram Tiyatrosunda Fırtına devam ediyor. Müdür bir yanda, Rejisör bir yanda, sınıf sınıf aktörlerle, açılış gecesine dâvet edilmeyen küskünler öbür yanda, fırtına devam ediyor.

Dâvet edilmeyen küskünler şöyle diyorlar: Müdür beyfendi adresimizi bulamamış... Haydi edebiyatçı olduğundan, bizi arayıp bulamazdı diyelim, fakat polisliğine ne diyelim? Polis olması hasebiyle bizi arayıp bulabilirdi... Eski mesleğinde de beceriksizmiş...

Bizim rejisör - aktörler de şöyle diyorlar: Bu yeni gelen rejisör de kimdir?.. Tiyatro âleminde adı sanı yok. Biz Schakespeare'i ondan daha iyi sahneye koyardık... Amma biz ona nasıl olsa fırtınanın ne olduğunu anlatacağız.

2 nci perde

Şehir Komedi Tiyatrosunda Don Juana oyun diyorlarsa da inanmayın. Eski lâubalilik, eski rol bilmemezlik, eski tulûat, eski keşmekeş ve eski soğukluklar devam ettiğine göre bu bal gibi: Yeni rejisöre oyundur.

Hançerlioğlu var deye mi korkacaklar sanıyorsunuz? Ayol komedya kodamanları Ertuğrulun mızrağına göğüs kabartmışlardır, onlara hançer vız gelir!

3 üncü perde

Küçük Sahne'de : Ne isterseniz? diye sormuyorlar. Ben kendi hesabıma bir şey istemem. İlk temsil geceleri dâvet ediyorlar, daha ne isteyebilirim. Onun haricinde dâvetiye istesem de nasıl olsa vermiyorlar. Hayır, onların sualine cevabım yok. Ancak bana öyle geliyor ki, bu suali soran Schakespeare değildir. İngiliz tiyatro dâhisinin bu isimli bir eseri var mı dersiniz? Bence yok. Dâhi : «What You Will» demiş. Eseri seyrettikten sonra şöyle anlıyorum: «Ne derseniz deyin!..» Hattâ başına bir de: «Adaaam sen de....» ilâve edebiliriz...

Öyle ya, Schakespeare çağında rumba ve samba çalınıyor, kol saati kullanılıyor, ve yazı, yazı makinesiyle yazılıyor!..

Evet : Ne derseniz deyin! Bana kalırsa hoş, lâtif bir mizah. Schakespeare görse bayılırdı, amma belki de bir daha ayılmazdı!

Yalnız, herkes gibi onun da ayılıp bayıldığı bir şey vardır: Bu temsilde «Başaran Uğur'lu Heyecan» ve bu başarı «Asuman» da kemalini buldu.

olduğunu öğrenemez miyiz?

— Tabii öğrenirsiniz. Basın Savcısı beye müracat edin, bu hususu açıklasın.

Müracaat ettik ve öğrendik.

Bu hikâye bu kadarla bitecekti... Daha nasibi varmış.

Teşebbüsü muvaffakiyetle neticelenip hangi fiilinden dolayı takibata geçildiğini nihayet öğrenebilen ben, muzaffer bir eda ile Adliyenin kapısına varmıştım ki müvezzilerin çığlıklarile karşılaştım :

— Dinamitle öldürülen Teknik Üniversite profesörünü yazıyooor!...

Cinayet haberleri de kanıksandı... Amma bu seferki sunturlu cinsinden bıçak yerine dinamit, seyyar satıcı yerine üniversite profesörü.

— Ver oğlum bir tane!

Böyle gazete almayı da, böyle gazete okuyuculuğunu da sevmem; sanki gazete yerine katledilen profesörün ölüm haberini satın alıyorum.

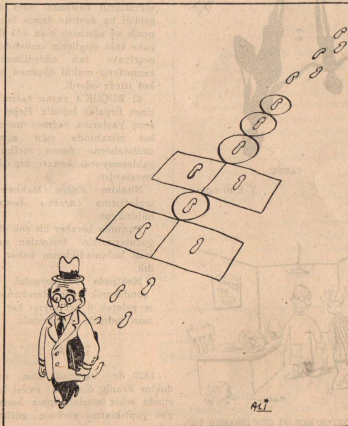
Aman Allahım o ne?

Tam birinci sayfanın üst yarısında dört sütuna uzanıvermiş çırılçıplak bir ceset resmi... Maazallah, âsâyişin berkemal olduğu şu devirde dinamitle öldürülmek bir şey değil; böyle teşhir edilmek felâket!

::: Derken aklıma bizim müstehcen hikâyesi geldi.

Müstehcen! Biz seni nerde ararız; sen nerde karşımıza çıkarsın!..

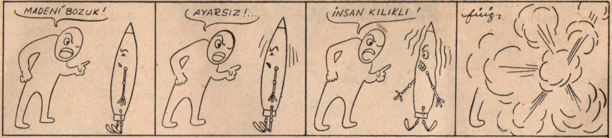
On üç buçuk

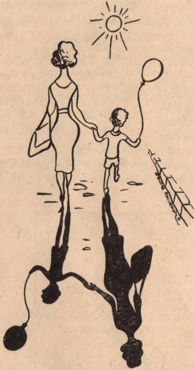

BİR CİDDİ ADAM

Ali Ulvi

ROBOT BOMBA : *Osman Filiz*

YAZISIZ

S. Emiroğlu

— DOKTOR BEY İKİ GÜN İDRARINI TOPLA GEL DEMİŞTİNİZ. AMAN NE YAPACAKSANIZ YAPIN ÇOK FENA SIKIŞTIM.

Behçet

OKUYUCULARIMIZA

«41 BUÇUK» un altıncı sayısı, kapak karikatürü Basın Savcılığınca müstehcen addedildiğinden toplattırılmıştı.

Aslâ yerinde olmayan bu karara Asliye Mahkemesi nezdinde itiraz ettik. Yerli, yabancı baldırbacak mecmualarının ortalığı sardığı, memleketin en büyük gazetelerinde bile alabildiğine cüretkâr fotoğraf ve resimlerin seri halinde neşredildiği, cinayet haberleri sütunlarında müstehcen hattâ müstekreh fotoğrafların basılması âdet olageldiği bu devirde daima temiz, nezih ve ağırbaşlı olan «41 Buçuk» taki çizgilerin «müstehcen neşriyat» tan addedilmesine zannederiz makûl düşünen herkes itiraz ederdi.

41 BUÇUK'a yazan kalemler, çizen fırçalar bellidir. Hepsi de genç yaşlarına rağmen memleket mizahında çığır açmış, «müstehcen» denen mefhuma yaklaşmıyacak kadar sanatkâr imzalardır.

Nitekim Asliye Mahkemesi toplattırma kararını bozmuş bulunuyor.

Bununla beraber bir çok okuyucularımızın toplatılan sayımızı bulamadıklarını haber aldık.

Mektupla 30 kuruşluk pul göndererek veya idarehanemize gelerek 6 ncı sayıyı her zaman tedarik edebilirsiniz.

TEDAİ

1820 de Viyanada ölen meşhur doktor Frank, ölmeden evvel başı ucunda sekiz meslekdaşının konsültasyon yaptıklarını görünce gülümsiyerek :

— Vagram meydan muharebesinde sekiz kurşunla öldürülen bir Fransız neferini hatırladım, der.

— HERİF BU KANLAR NE?

— GAZETEDEN DÖKÜLDÜ KARICIĞIM CİNAYET HAVADİSLERİNİ OKUYURDUM DA...

Orhan Doğu

— (ATEŞLİ KADINA) MÜSAADE EDER MİSİN ABLA!..

Oğuz

Haremsiz Türkiye

Avrupalılara nazaran kendimizi geri kalmış olmakla itham eder dururuz. Yanlış düşünce. Asıl onlar bize nazaran geridirler. İşte şimdi bir İtalyan muharriririn kitabı ingilizceye de tercüme edilmiş ve muvaffakiyet kazanıyormuş. Adı «Haremsiz Türkiye». Sadece bu isim, İtalyan muharriririn bugünün realitesinden ne kadar uzak olduğunu göstermiyor mu?

Bu Ne Biçim Şefkat

Günün meselesi sarhoşların kusturulup kusturulamayacağıdır.

Halbuki ötede millet kan kusuyor, aldıran yok.

Hukukçular «Cumhuriyet» gazetesinde mevzi almış, kusturulamaz diye ateş püskürüyorlar.

Sevimli F. K. G. hâdiseyi «tıbbın şefkatli elinin sarhoşlara uzanması olarak» takdim ediyor. Fakat, ben şahsen, kendisini tekzip edecek vaziyetteyim. Doğan Nadi, Fahrettin Kerimi kaç defa evine dâvet etti, o da vâdetti, buna rağmen hâlâ da vâdini tutmuş değildir.

« Negatif » Bir Poz

Gazetelerde iğilmiş bir adamın resmini gördüm, merak edip baktım. Bu Mısır diktatörü Necibin namaz kılarken alınmış resmidir.

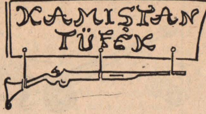
Bizim bildiğimiz müslümanlıkta ibadet de mahfî kabahat de mahfîdir. Böyle bir resmi Büyük Doğu diktatörü Necip çıkartsa idi, haydi müslümanlığını isbat için yapıyor diye güler, geçer ve mâzur da görürdük!

Duysaydı, Görseydi !

Ankara'da muhalefet liderini karşılayan şoförlerin klâkson konserinden bahseden Ankara Belediye Reisi Benderlioğlu zarif bir telmih yapıyor ve diyor ki :

— İnönü bu vaveylâyı duysaydı muhakkak mâni olurdu.

Buna şüphe yok, nitekim muvafakat lideri de Balıkesirdekini görseydi mânî olurdu.

İtiraf

Muammer Karaca Anadolu ve Bilhassa İzmirdeki muvaffakiyetli turnesinden dönüp Taksimde Maksimde oyunlarına başladı : 952 Helsinki Olimpiyadı oyunlarına.

Fakat Muammer artık baletten vazgeçmiş. Sebebini soran bir gazeteciye, tiyatro ile baletten müteşekkil trupunu şöyle tarif ediyor:

— İkisi de fena idi. Bir tanesini kaldırdık.

Tuhaf şey. Bizim bildiğimiz iki menfîden bir müspet doğar.

İfşaat

Bir kaç gün evvel Şehir Tiyatrosu Komedi Kısmında «Kadınlar Birliği» ni bundan çeyrek asır evvel kurmuş olan Nezihe Muhittin «Hanım» için bir jübile yapıldı.

Nezihe Muhittin Hanım hakikaten zamanında kadınların erkeklerle eşit haklara sahip olması yolunda çalışmış ve muvaffak da olmuştur.

Onun bu faaliyetinden bahseden Hakkı Tarık Us, şöyle diyor :

«Her şey milletindir, fakat o büyük yekûna varabilmek için Nezihe Muhittinlerin küçük rakamlarını toplamak, bugünkü Kadınlar Birliğini kurmak için tâ 1341 de bir Kadın Birliği kurmak lâzım... Acaba İffet Halim Hanımı Nezihe Muhittin Hanım doğurmuştur desem pek mânâsız bir vazife mi yapmış olurum?»

Hakkı Tarık Beyin bir çok meziyetini bilirdik. Şimdi de ebe olduğunu öğreniyoruz. Amma doğrusu bu ifşaatını meslekî sır olarak muhafaza etmesi lâzımdır sanıyoruz.

Bir Takdir

Yapı ve Kredi Bankası, memleket çapında bir sanat hareketine ön ayak oldu, muhtelif sanat şubelerine yüzbin liradan fazla birer para mükâfatı koydu.

Yapıcılık işte böyle olur.

Bankanın böyle bir inkişaf zemini hazırlaması da, onun sanatkârlarımızın kabiliyetlerine kredi açması mânâsınadır.

Yapı ve Kredi mefhumuna uygun bir jest. Tebrik ederiz.

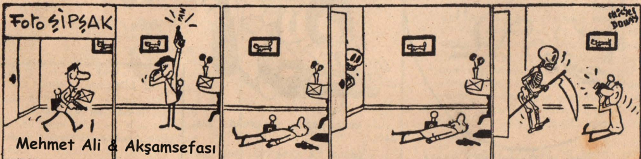
Bir Mesele

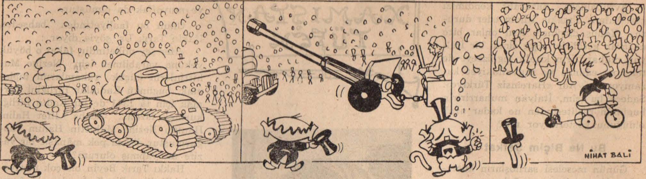
Yapı ve Kredi Bankasının resim, musiki, senaryo, roman, piyes, kültür ve turizm edebiyatına tahsis ettiği mükâfatlar bize bir aralık C. H. P., Halkevleri ve hattâ Devlet tarafından konulan mükâfatları hatırlattı. Verilebilenleri ve verilemiyenleri dedikodulara yol açan bu mükâfatlar müspet olmaktan ziyade menfî neticeler doğurmuştu.

Yapı ve Kredi bunları düşünmüş ve ona göre tedbirler almış olsa gerektir.

Bazı mükâfatlara, meselâ resim'e milletlerarası bir jüri tespit etmiş. Bu resim için tabiî kabil. Musiki için de mümkün. Fakat diğerleri.

fa.

Saadet

Kadınlar mes'ut olmak için evlenmeyip ihtiyar bir kız olmaktan korktukları için evlenirler.

Mükemmel Hürriyet

Esirler mükemmel hürriyeti hayal ederler. Zira onun korkularına dair tecrübeleri yoktur.

Hatalar

Hatalar yaparak harcanan hayat daha şerefli olmak yerine, hiç bir şey yapmadan harcanan hayattan daha faydalı olmak içindir.

Tehlike

Bu dünyada tehlikeden korkanlar için daima bir tehlike mevcuttur. Geceleyin evde yangın çıkacak diye içimizde bir korku vardır. Fakat gene de hiç bir şey yokmuş gibi rahat rahat uyuruz.

BERNARD SHAW DİYORKİ :

Yenilik Fikirleri

Bütün yenilik fikirleri evvelâ bir şaka olarak başlar.

Doğruluk

Şayet ben namuslu olacak olursam, fukaranın biri olurum. O zaman hiç kimse bana ne hürmet eder, ne hayran olur, hattâ ne de teşekkür eder. Aksine, şayet pervasızın biri, açıkgöz, geçimsiz, başarılar kazanmış ve zenginin biri olacak olsaydım, herkes bana hürmet eder, hayran olur, pohpohlar, hattâ önümde el pençe divan bile durur. O zaman doğruluğun rahatlığına tahammül edeceğime şüphe etmeyiniz.

Bir Hatıra : Yaş ve Sıhhat

Bernard Shaw 94 yaşında ölmüştür. 90 yaşındayken, bir hâtıra olmak üzere resmini çeken bir fotoğrafçı ona şöyle demişti:

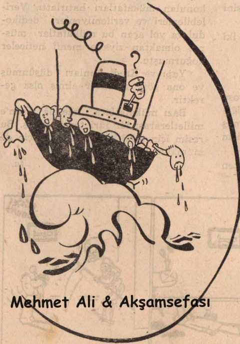
— «İnşallah, 100 yaşınıza gelince de resminizi çekerim.»

Shaw gülerek ona şu cevabı vermişti:

— «Tabiî çekersiniz. Maşallah hayli sıhhatlisiniz.»

Derleyen : Y. A.

SARHOŞLAR KUSTURULUYOR (Gazeteler) : *Ferruh Doğan*

— GEMİ MI KARAKOL MU? ANLAYAMADIK YAHU!

— EYVAH MİDEM BULANMAĞA BAŞLADI...

— ÇABUK BİR KARAKOLA BAŞVURALIM.

— GARSON BU ET KOKMUŞ.

— BOŞ VER ABİ, NASIL OLSA İÇİNDE KALMAYACAK.

LİMASOLLU NACİ

FOTOĞRAF STÜDYOSU

İstiklâl cad. Haşet Kitabevi karşısı

Mehmet Ali & Akşamsefası

FANTEZİ

MÜSTEHCENE DAİR

Sayın okuyucular, «müstehcen hakkında gayet ciddî ve ilmî bir yazı yazmak kararı ile kalemi elime aldığım zaman aklıma hemen yabancı mecmualardaki üryan resimlerile ortalığı velveleye veren Bayan Ulla Jacobson'un hikâyesi geldi.

«Yalnız bir yaz dansetti» isimli İsveç filmi, daha doğrusu bu filmin bir aşk sahnesi bu seneki Cannes film festivalinde ortalığı allak bullak etmişti. Bahis konusu sahnede Ulla Jacobson adlı on sekiz yaşındaki İsveçli yıldız sevgilisiyle göl kenarında çırçıplak sevişmekteydi. Tam üç dakika ve küsur süren bu sevişme esnasında müddet zikredildiği kadar uzun olmasaydı seyirciler soluk bile almıyacaklardı

Fakat Fransız sanat münekkitleri şu hususta ittifak ettiler : «Bu kadar temiz, saf bir sevişme sahnesine pek az filmde rastlanabilirdi.» Fransız makamları da ayni anlayışı göstermiş olmalılar ki Ulla Jacobson sansürün makasıyla karşılaşmak felâketine uğramadan o güzelim vücudunu Fransız sinema severlerinin takdirlerine arzedebildi.

Fransa denen şu cazip memlekette kaç yaşından aşağı çocuklar sinemalara sokulmazlar bilmiyoruz. Fakat sinemaların karanlık salonlarında geçse bile şu vakıâ gün gibi âşikârdır ki; muayyen bir yaşa ve anlayışa gelmemiş olanlar İsveçli yıldızı, sanatın heyecanıyla değil, şehvetin nefesiyle buğulanmış gözlerle seyretmişlerdir.

Esasen bu gibi hallerde ilmî bakımdan iki bakışın önemi büyüktür: Bakanın ve bakılanın bakışları...

Bakılanın bakışı deyince edebiyat kumkumalarının dudak büktükleri, fakat uzun yıllar hâlâ bir benzeri yazılmamış ve yazılamıyacak polis romanları müellifi Maurice Leblanc'ı bu mühim adamın «Hayasız Venüs» isimli eserini nasıl hatırlamazsınız? İşte ol romanda «Hayasız Venüs» adlı heykelin sahibi eserin bayan kahramanını çırılçıplak görür. Gelgelelim kadın — çok faziletli olmalı ki — asla sıkılmadan adamın gözünün ta içine bakarak sorar :

— Nasıl bu halimle Hayasız Venüs'e pek benzedim değil mi?

Cevap hem kadının vaziyetini kurtarmak, hem bizim yazımıza delil olmak bakımından epeyce faydalı :

— Hayasız Venüsün hayasızlığı, çıplaklığında değil bakışındadır.

Tabii bakanın bakışını da hiç unutmamak lâzım ha!.. Cenubî Afrika müslüman kadınları peçeyi kaldırdıkları zaman o memleketin gazetelerinde şöyle bir karikatür çıkmıştı :

Bir yobaz yüzü açık gezen bir genç kızı yoldan çeviriyor :

— Kâfir kız, hani senin peçen?

Hani kâfir kız da yobazın sualini ağzına tıkayıvermiş :

— Peçem benim yüzümde değil senin gözlerinde olmalıdır hocam!

Sayın okuyucular, lâf tatlı tarafından açılınca dağılıyor. Biz gelelim gene «Bir yaz dansetti» isimli İsveç filmine... Bayan Ulla Jacobson'un çıplak vücuduna makas atmıyan Fransız sansürüne hayret etmemek lâzım. Zira bu işte makasını müstehcenle, çıplak mefhumlarını ayırmak için kullanmış oluyor.. ki yerden göğe kadar haklıdır.

Ne yazık Pitagor teoremi kadar eski olan bu hakikatin her yerde bu kadar açıkça idrâk edildiğine her zaman şahit olamıyoruz. Zira muayyen bazı yerleri örtülüdür diye en müstehcen resimlere müsaade edildiği halde örtüsüzdür diye müstehcenden en uzak olanlara hücum edilmesine sık sık rastlanmaktadır. Yarı örtülünün bir tahrik vasıtası olduğunu çocuklar bile bildiği halde, riyazî bir ölçü bulup rahat etmek isteyen bir çeşit zihniyet bütün dikkatini vücudu örten bez parçasının santimlerine dikmiştir. (Böylece vücut dururken kumaş parçasına dikkat etmekle de her çeşit ilim ve sanat bakımından en büyük budalalığı yapmıştır.

Halbuki istatistik ilminin ayan beyan ortaya koyduğu bir hakikat var: Medenî memleketlerde son senelerde vukubulan olaylar «yarı örtülü» nün aleyhinedir. Bu hususta verilebilecek en güzel misal Al Moore adlı meşhur Amerikan ressamın Esquire mecmuası tarafından neşredilen 1951 takviminin başına gelenlerdir. Al Moore her sene olduğu gibi 12 ayı 12 güzel «girle» ile süslemişti. Bütün dünyaya bol bol yayılan ve memleketimizde de satılan bu takvim; her türlü sanatı, resmî ve hususî bir çok teşekküller tarafından bir av köpeği hassasiyetiyle takip edilen Yeni Dünyadan gelmiş olmasına rağmen İtalyan makamlarının gözüne çarptı. Evet... Silvana Manganonun kombinezonu yırtacakmışcasına fırlamış dağ gibi göğüslerini görmiyen İtalyan sansürü Al Moore'un kızları İtalyan erkeklerini baştan çıkaracak diye telâşlandı.

Ve gümrükten gizli mal kaçıran kaçakçılar gibi bu cici Amerikalı hanımların huduttan girmeleri yasak edildi. Halbuki mezkûr güzellerin bir iki ufak yerlerinden başka gizli kapaklı hiç bir şeycikleri yoktu: Her biri nesi var, nesi yok ortaya koymuştu.

Takvimin sahipleri İtalyan mahkemelerine müracaat ettiler. İstida, muhakeme ve nihayet hüküm: Eğer kızlar çırılçıplak olsalardı diyecek yoktu, yarı örtülü olduklarından müstehcen mefhumuna dahildiler.

Buna benzer bir vaka İngiliz çıplaklar kulübü reisinin başından geçmiştir. Bu kulübün neşir vasıtası olan Health and Efiency mecmuası çırılçıplak kadın ve kızların resimlerini daimî olarak yayınlıyor, müthiş de rağbet görüyordu. Müstehcendir iddiası ile mahkemeye verilen mecmua kulüp reisinin parlak müdafaası ile muhafazakâr İngilterede beraet etti. Reis bütün fotoğraflarda müstehcenliği yok edecek üç prensibe riayet edildiğini isbat etti. Prensiplerin başında «yarı örtülü olmamak» geliyordu.

Bütün bunlara rağmen müstehcen henüz ne idüğü belirli bir mefhum mudur?.. Hâşâ!..

Zira tarifi müşküldür. Esasen bizim Ceza Kanunumuz tarif vermemiştir (isabet de etmiştir). Yalnız eski antidemokratik Matbuat Kanunumuz (sanki yenisi demokratik!..) şöylece meçhulü meçhulle tarif ediyordu : «müstehcen, halkın ar ve hayâ duygularını inciten ayıp şeydir.»

Ve sayın okuyucular işimiz gene kalıyor bu işte salâhiyetli olan zatın anlayışına!..

Düşünün anlayışlı bir basın savcısı bir memleket basını için ne ni-

(Devamı 18 inci sahifede)

TARİH OLAN FIKRALAR

Haltetmek

Varlık vergisi ortalığı kasıp kavurduktan sonra, hava bulandırarak allak bullak etmiş, fiyasko olmuş ve örtbas edilmişti.

İşte o günlerde bir gece, Başbakan Şükrü Saraçoğlu Karpiçte bir kaç ahbabiyle rakı içerken, meze diye havyar yerine hardal yedi ve :

— Haltettik! dedi.

Sofrasında bulunan bir zat, zannedersem paşa lâkabiyle anılan biri şu hikâyeyi anlattı :

— Sadrâzam Âli Paşa bir ziyafet sonunda, önüne konan çileği yanlışlıkla tuza batırıp ağzına atınca :

— Haltettim! demiş.

Sofrada bulunan Hosep Efendi de şu cevabı vermiş :

— Ziyafet sofrasında ehemmiyeti yok, fakat bazan Heyeti Vükelâda da haltediyorsunuz, işte o fena!

Başara, Başarıya dair...

Hamdi Başar bir zamanlar «Limancı Hamdi Bey» diye tanınmıştı. Coğrafyacı idi amma, iktisada merak sardı ve bir müddet limanda tahmil ve tahliye işleriyle meşgul olan idarede müdürlük etti.

Pek hoş bir zat idi. Belki gene de öyledir. Hiç unutmam, bir gece Gardenbarda bir müsamerede bir hanımefendiyi dansa kaldırdı. Beş dakika sonra hanımefendi dansı bırakıp yerine oturdu.

Hamdi Bey münasebetsizlik mi etmiş? Hâşâ. Centilmenliğine diyecek yoktur. Fakat dans sırasında hanımefendiye sormuş :

— Galata kulesini mi seversiniz, patlıcan imambayıldı mı?..

Bunun üzerine kavelyesinin aklî muvazenesinden şüphelenen hanımefendi, bir mazeret beyan ederek yerine dönmüş...

Limancı Hamdi Beyle Degustasyonda oturuyorduk. Anadoludan yeni gelen bir dostuna rastladı Hoş beşten sonra dostu sordu :

— Ne yapıyorsun?

— Limanda çalışıyorum.

— Ne işte?

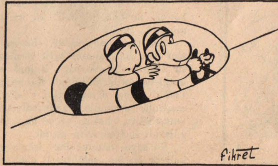
— Müdürüm.

Dostu güldü, omuzunu okşadı :

— Hamdiciğim, dedi; inşallah müdür de olursun, şimdi şakayı bırak da limanda ne işte olduğunu söyle.

Hamdi Başar bugün milletvekilidir, İstanbul milletvekili.

SİS

SESTEN HIZLI GİDEN UÇAKTA
— GERİ DÖNELİM! SÖYLEDİKLERİNİ DUYMUYORUM...

F. Özelçi

ŞU GARİP DÜNYA

YAZAN BEDİİ FAİK
ÇİZEN TURHAN SELÇUK

TÜRKİYE HÜKÜMETİNİN DEMOKRAT SAĞLIK BAKANI DR. EKREM HAYRİ ÜSTÜNDAĞ, VATANDAŞIN SİLÂHLANMASINI SÜSLENMEK ŞEKLİNDE TEFSİR ETMİŞTİR. (9 TEMMUZ 1952)

TÜRKİYEYİ İKİNCİ DÜNYA HARBİNE SOKMADIĞI İÇİN, CHURCHILL, TRUMAN VE AMERİKALI DEVLET ADAMLARI WENDEL WILKI İLE SUMMER WELLES, İNÖNÜYÜ TEBRİK ETMİŞLER ; FAKAT DEMOKRAT FEVZİ LÛTFİ KARAOSMANOĞLU, TÜRKİYENİN HARBE GİRMESİNİ "MİLLETİNERKEKLİĞİNİ ÖLDÜRMEK" SAYMIŞTIR.

TÜRKİYENİN MERKEZİ ANKARA ŞEHRİNDE, BİR ÖĞLE VAKTİ EN MUTENA LOKANTADA PİJAMA İLE ÖĞLE YEMEĞİ YİYEN D.P.Lİ BİR MİLLETVEKİLİNE RASTLANMIŞTIR. (HÜSEYİN BİNGÖL, TEKİRDAĞ)

1950 SENESİNDE TÜRKİYEDE İKTİDAR DEĞİŞİR DEĞİŞMEZ, TARİH KİTAPLARI DA DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

Mehmet Ali & Akşamsefası

SOSYETE DEDİKODULARI

Gecekondularda kışlık faaliyet arttı. Avrupadan getirdiğimiz binbir yamalı pabucu, mısır tarlasındaki korkuluğa astık. Bu arada Pırpır Melâhat, diğer namile çingene güzeli, balayı seyahatinden döndü ve döner dönmez kaynanasını marizledi.

« Gecekondu tiyatroları » yeni mevsime girdiler. Dedemin zamanından kalma salaş barakalar, sanat zevkimizi tatmin ediyorlar. Komedide «Kazanovanın saçmalıkları» adlı dramatik bir eser sahnede. Dramda «Bir tiyatronun iç yüzü» oldukça iyi bir komedi.

Münekkitlerin tenkitlerine bakarak, tiyatroya gelenlerin yaptıkları kalaylar, bu zatların sülâlesinin çanak, çömleğini parlatıyor. İlk gece, protokola dahil zevattan, fıstıkçı Kadir çıktı, çekirdekçi Remzi Şakşak ön sırada uyuyorlardı. Tiyatro münekkitleri, en iyi kadın artistlerimizden Pakize Beşparaetmez'in bacaklarını dikiz geçiyorlardı.

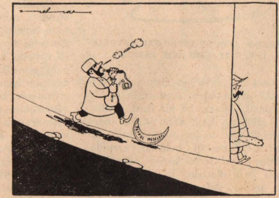
İşittiğime göre, yeni tiyatro müdürünün okka ile satılan kitapları, seyircilerin elindeki kabak çekirdekleri için kesekâğıdı yapılıyormuş.

Tiyatroya tavlanmak için gelen yüksek sosyete hanımlarımızın, sürdükleri D. D. T. kanapelerdeki tahtakurularına bile sanat zevki aşılıyor. Perde arasında, koridora çıktım. Büfede su yoktu. Bütün sular «kazık marka limonata» adı altında satılıyor. Arkamda bir ses «Vallahi birader, bizim mahalledeki ilk mektepte çocuklar müsamere veriyorlar, bundan iyi» diyorlar.

86 lık pinpon Rıza İçigeçmişin karısı 19 yaşındaki Ayşe bir içim su. Kendisine acıyarak veya yiyecek gibi bakanlara, ne yapalım parası var, mevkii var, başka şeyi yoksa ne çıkar gibilerden mânâlı mânâlı bakıyor.

Artistleri, sulu sulu alkışlıyanlara deli olmamak elde değil. Bu hareket artistleri — artist olduklarına bin şahit ister — tulûata sevkediyor.

Sevimli tiyatro müdürünün ifadesine göre, ilk telif eser, önümüzdeki ay içinde sahneye konacaktır. Bu eserin adı «Âsâyiş berkemal» dir ve Allahkerim tarafından yazılmıştır.

YAZISIZ

N. Tüblek

Çamaşır makinesi, elektrik süpürgesi veya düdüklü tencereyi icat eden fen adamlarının alın terlerine en ufak bir hürmet dahi göstermeyen hanım :

— Ben hizmetçisiz yapamam, diye ayak diredi.

Evini bu gibi ıvır zıvırla dolduralıdanberi başı dertten kurtulamıyan bey de aynı fikirdeydi. Çünkü dikkat etmişti, ne zaman eve işten yorgun dönse, mutlaka süpürge takımını önüne yığıp «şunu tamir ediver» derlerdi. Çamaşır makinesinin sıkma tertibatı, bohçaların dibine darı ekeliden beri çamaşır yıkamayı da ona yüklemişlerdi. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi ne düdüklü tencerenin çimdiklenecek bir budu, ne de elektrik süpürgesinin öpülecek ensesi vardı.

Aslına bakılırsa bey, hizmetçiye hanımdan daha fazla ihtiyaç duyuyordu.

Kayınvalde ise, bu meselede kendini ilgilendiren hiç bir cihet olmadığı halde, sırf kaynanalık sıfatına hak kazanmak için itiraz ediyor :

— Bunca zırıltının taksitlerini ödemek için evlâdımın canı çıktı. Hizmetçi neye lâzım artık, diyordu.

İki tarafın tekliflerini, mesleğe yeni atılmış bir hakim ciddiyetiyle tetkik eden beyefendinin adalet terazisinde, anasının çenesinden dökülen milyonla mantıkî sebebe karşılık, karısının ayın ondördü kadar yuvarlak kalçaları ağır bastırdı ve eve bir yardımcı alınması kararına varıldı.

KARISININ AYIN ON DÖRDÜ KADAR YUVARLAK KALÇALARI AĞIR BASTIRDI

Geçimini evlerden hizmetçi ayartmakla temin eden, mesleğinin erbabı bir tellâl, onlara, iyi bir fiyat verdikleri takdirde kapı kapı dolaşmamış dışarlıklı bir kadın getireceğini vâdetti. Bu hizmetçi buhranı asrında, tellâlın tekliflerini kabul etmekten başka çare olmadığı için kesenin ağzını açtılar. Adam da vaadini yerine getirmekte gecikmeden, suratı haşlanmış istakoz renginde bir kadınla çıkageldi.

Yazan :
Bülent Oran
Çizen : Turhan Selçuk

GÜNLERCE NAZENİNİ HAMAMA SOKTULAR

— İşte, dedi; aramakla bulunmaz bir hint kumaşı... Hani emin olun bu işi başkasına yapmazdım. Sırf size kanım ısındığı için yapıyorum. Hiç çekinmeden şunu söyliyebilirim ki bizim meslekte bu kalite malları bulacak benden başka kabadayı varsa alnını karışlarım. Maşallah domuz gibi sağlamdır, hırsızlık bilmez, ismi de Gülsümdür. Bu kelepiri kaçırırsanız hayatınızın sonuna kadar yanarsınız.

Ve daha bir hayli palavra arasında beyin kulağına «Her işe de gelir ha» kaydiyle yeni bir bahşiş kopardıktan sonra gitti.

Fennin süpürgelerinin, şusunun busunun rakibesi, başlangıçta evin işini arttırmaktan başka yaramadı. Nazenini temizleyebilmek için günlerce üstüste hamama soktular. Fakat para etmedi. Nihayet hanım, bu temizleme işine eğer bizzat kendi eliyle girişmezse, bir bit fabrikasını andıran hizmetçinin ortalığı haşarat istilâsına uğratacağını anladığından kolları sıvadı. İmha plânından sonra, eski entarilerin devri muamelesi başladı. Az buçuk âdabı muaşeret ve biraz da topuklu ayakkabı giyme taliminden sonra eş dost :

— Aman ne talih, bu zamanda hizmetçi bulmak âdeta piyango sayılır, demeğe başladılar.

Bu piyango hanıma değilse bile beye çarpmış sayılırdı. Zira hizmetçi gelelidenberi barsaklarında bir ârıza belirmiş, zavallı adamcağız gece yarıları tatlı uykusundan olmuştu. Rastladığı hizmetçilerin en gösterişlisi değilse bile muhakkak ki en anlayışlısı idi. Velhâsıl durumdan pek memnundu.

Kayınvalde, elinde kâğıt kalem, daima kırılan şeylerin hesabını yapmaktaydı. Çıkardığı istatistiğe göre, bu gidişle pek yakın bir zamanda evlâdının kazancı kâfi gelmeyecek ve kara günler için ayırdıkları akçalara el atmak mecburiyetinde kalacaklardı. Camide, vaaz esnasında, gelinlerini çekiştirmek için toplanan ahbaplarına:

— Ya gırtlağı, diye dert yanıyordu, ya gırtlağı... Mübarek bir tabur askerin yediğini yiyor. Hizmetçi değil canavar.

Topuklu ayakkabılara alıştıktan sonra, çorap lâstiği yerine hanımının jartiyelerine merak salan ve apartman kapıcısının masumane isteklerini «Aah» yerine «Hayır» diye reddetmeğe başlayan Gülsüm ise, artık kendini öbür insanlardan üstün tutmağa başlamıştı. Siyasî cephesi kuvvetliydi. Yün çilesini sararken kaynanadan, yatak odasını temizlerken gelinden, yana çıkıyor, beyin koynundayken de ikisini birden şikâyet ediyordu.

Lâkin bütün siyasî kudretine rağmen, varlığının lüzum ve önemini, onu, çamaşır makinesi taksitleriyle mukayese eden kaynanaya kabul ettirememişti. Ana, makinenin yaktığı

TOPUKLU AYAKKABILARA ALIŞTIKTAN SONRA...

elektrikle hizmetçinin yemek masrafını karşılaştırıp arada büyük bir fark çıkartıyordu. Bu riyazî hakikatler de her akşam sofrada tekrarlandığından oğlunun sinirlerini bozmaktan başka işe yaramıyordu.

Gülsüm, kaynanadan gayrı yalnız evdekileri değil ahbap tanıdık, konu komşu, alışveriş ettikleri bakkal çak-

(Devamı 18 inci sahifede)

—HEY BANA BAK! ÇABUK BASTONUMU VER! SONRA KARIŞMAM HA!.

Dubout

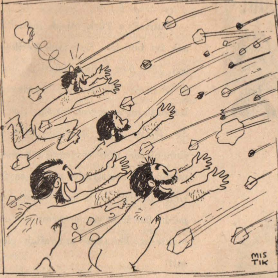
Dubout'yu Türk mizah meraklıları pek iyi tanırlar. Kalabalık karikatürleri, 1900 den kalma tipleri ile kendine mahsus bir dünya yaratmıştır. Dubout'nun muayyen bir kaç tipi vardır. Daima onlar üzerinde işler. Son zamanlarda film çevirmeğe hevneslenmiştir. Ve karilerinin gazete sayfalarında tanıyıp sevdikleri tipleri beyaz perde üzerinde canlandırmaya çalışmaktadır. Bakalım muvaffak olacak mı?

ŞEF — DIKKATLI ÇALIN ÇOCUKLAR KONSERVATUVARIN ÖNÜNDEN GEÇİYORUZ!

Mehmet Ali & Akşamsefası

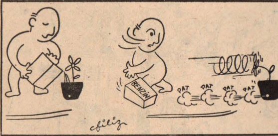
—OH! PARDON..

UNUTKAN

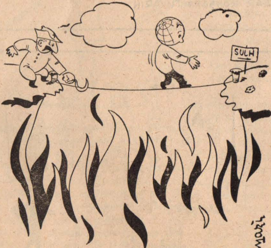
— MÜJDE... DÜŞMAN YAYLIM ATEŞİ AÇTI... CEPHANE SIKINTISINDAN KURTULDUK.

M. Eremektar

YAZISIZ

Osman Filiz

SIRAT

Niyazi

Mehmet Ali & Akşamsefası

Siyah
DANTELLİ ŞEMSİYE

ROMAN

9

CAHİT UÇUK

efsaneleşmiş varlığından eline gelen bu maddî delili bağrına basacaktı. Dünyanın hazinelerine sahip olsa, bu avuç içi kesecik kadar sevinmezdi.

— Kalkıp gitsek acep?

Ali Hüsrev :

— Yooo!.. Dedi. Bizi karşılayan, uğurlamağa da gelir elbet...

Tekrar sırtını tüy yastığın yumuşaklığına yasladı. O zevkine doyulmaz duygu âlemine yeniden dalıyordu ki; kapının aralığında çıngıraklı kız, göründü. Zarif bir eğilişle onları selâmladı.

— Hanımım çok çok memnun kaldılar efendim. Teşekkür ediyorlar...

Biran durdu. Sonra :

— Emir buyuruluyorsa, efendilerimi uğurlamağa âmâdeyim dedi.

Ali Hüsrev, yerinden sıçradı. Dikran Efendinin kalkmasına yardımla elini tuttu. Sonra kıza dönerek :

—Geleceklerinden emindik, dedi. Zevklerinden emin olduğumuz için!.. Kendilerine hizmet zevkini bize bahşettikleri için minnettarız... Şükran ve hürmetlerimizin kabulünü istirham eyleriz...

Kız, ayni sevimli, sıcak hürmetle :

— Sözlerinizi hanımıma tekrarlıyacağım efendim!

Diyerek, kapıyı açtı. Çıktılar. Kız, masa üzerinde yanan gümüşten şamdanı aldı.

Ali Hüsrev, o zaman farkına vardı. Vakit bir hayli ilerlemiş olmalıydı. Divanhane loş, merdivenler âdeta karanlıktı.

Kız, ışığı yollarına tutarak sessizce önlerinden iniyordu. Aşağı katın duvarlarında, renkli billûr fânuslar içinde mumlar yanmaktaydı. Pembe mum alevleri, ortalığın sükûnu kadar kıpırdısızdı.

Ali Hüsrevin kalbinde hep o deli vuruş, duyma hisleri aç bir emişle taze heyecanlar toplamakta, ağır ağır yürüyerek, kızın ardında bahçeye çıktılar.

Bahçeyi mavimsi buğu renkli ışıklariyle fenerler aydınlatıyordu. Yolun iki yanındaki bahçe uyumuş gibiydi. Sadece fıskıyeden yağmur olup düşen d amlacıklar sesleniyordu. Beyaz güvercinler ortada yoktular.

Kız sokak kapısını açtı. İlk çıkan Dikran Efendi :

— Allaha ısmarladık evlâdım sana eziyet verdik dedi.

— Estağfurullah efendim.

Ali Hüsrev, bütün çevresindeki güzellikleri tamamlayan taze kıza göz ucuyla bakarak :

— Allaha ısmarladık çocuğum! dedi.

Ayni billûr ses :

— Güle güle efendim! dedi.

Köşeye kadar yavaş yavaş yürüdüler. Yaver ağa, heykel kıpırdısızlığiyle yerinde duruyordu. Geldiklerini görünce, bir delikanlı kadar çevik, yere atladı. Arabanın kapısını açtı.

— Seni beklettik yaver ağa...

— Vazifem paşam!

İçeri girdiler. Ali Hüsrev, her zamanki gibi sola oturdu. Arkasına yaslandı. Dikran Efendi de sağına yerleşti. Yaver ağa, kapıyı usulca örterek, makamına kuruldu. Saatlerdenberi beklemekten usanan kısraklar, onun belirsiz emriyle öne atıldılar.

Ali Hüsrev, kupasına yerleşince, kendini biraz evinde hissederdi. Dışı siyah rugen, madenî kısımları nakışlı bronzdan yapılma kupanın içi, kalın fakat yumuşak al atlastandı. En bozuk yollarda bile sarsıntı yapmıyan nefis bir Fransız malı kupayı babası, ölümünden bir kaç sene evvel bin zorlukla Fransadan getirtmişti.

Kocasını kaybedince, bütün sevgisini oğluna bağlıyan Leylâ Hanımefendi, sokağa çıkmaz olmuş, kupayı tamamiyle oğlunun emrine bırakmıştı.

Ali Hüsrev, annesine minnettardı. En sevdiği kimseyle bile bir malı müşterek kullanmaktan hoşlanmazdı. Kupa tamamiyle kendisine bırakılınca, zevkine göre esaslı bir kaç değişiklik yaptırmıştı. İçinin kurşunî deri döşemesini hemen kaldırtmış, piyasayı altüst ederek bulduğu al atlasla döşetmişti. Sonra içeriye iki zarif lâmba koydurmuştu ki, arabasının şöhretini dillere destan eden biraz da bu bir çift Bohem lâmba olmuştu. Yuvarlak billûr hazneli ve al kristal şişeli lâmbalar, altın birer kuşakla pençere kenarlarına asılmışlardı. Şişelerin biraz yukarısında isi koruyan kapakları vardı. Arabanın eğildiği tarafa doğru eğilebilen, yerlerinde duramıyan oynak sevimli şeylerdi. Uzun gezintilerde kullanılmak üzere bir de masa yaptırmıştı ki, üzerinde dört kişi rahatça yemek yiyebiliyorlardı. İki yanda kolaylıkla kullanılan billûr sigara külü için tablalar da Ali Hüsrevin ilâveleriydi. Annesi, kupanın yeni şeklini görünce oğlunun zevki selimine hayran olmuş, ona bir çift yastık hediye ederek, arabanın son noksanlarını tamamlamıştı.

Ali Hüsrevin sırtıyla kolu arasında kendisine uyumak isteği veren, uçuk mavi saten döşeli yastığın biriydi.

Lâstik tekerlekler ve lâstik nallı ayakların ses vermeden uçurduğu zarif, siyah kupa, Bayezit meydanında durdu.

Dikran Efendi, kendi âleminden ayıldı. Ali Hüsrevin omzuna yumuşak bir tokat atarak :

— Bon şans evlâdım!.. dedi.

— Seni eve bıraksaydık Dikran Efendi.

— Biraz dolaşacağım...

Sonra gülerek ilâve etti :

— Bu keyif ile bizimki beni görürse, zaptiye eline düşmüş eşkiya işkencesine uğrarım... Biraz hava alırsam açılırım... Haydi Allaha ısmarladık beyzadem...

— Güle güle Dikran Efendi... Sana minnettarım...

— Yok canım ne yaptık ki...

Yâver ağa, kapıyı örttü. Kupa, uçar gibi ilerlemeğe başladı.

Ali Hüsrev, nihayet yalnız kalmıştı. Sol avucunun sıcaklığiyle cebinde sakladığı keseyi çıkararak okşadı. Elleriyle göğsüne bastırdı. İçinde hafif bir ağırlık vardı. Fakat hayır onu ancak, evinde odasının tamamiyle kendinin olan ışığında açacaktı. Bir çeşit vuslat ateşiyle yanmasına, merakının, isteğinin büyümesine rağmen, altın sırma püsküllü mor kadife keseyi açmıyacaktı. Kesenin içinde ateş mi vardı? Yoksa kendi ateşi mi ona geçmişti? Avuçları sıcak sıcaktı. Fakat ne kadar da mesuttu. Gevşemek bilmiyorlardı.

Göz ucuyle dışarı baktı. Akşam çökmekteydi. Feraceli, çarşaflı kadınlar acele adımlarla yürüyorlar, elleri çıkınlı, zembilli erkekler sokaklar kendilerine aitmiş gibi ağır, âheste ilerliyorlardı. Ne olursa olsun herkes evine gidiyordu. Dükkânların ışıkları yanmış, alış veriş edenlerde bir acele göze çarpıyordu.

Ali Hüsrevde bütün sevincine rağmen, bu acele gitmek isteği yoktu. Anacığı bekliyordu vakıâ. Fakat onu

(Devamı var)

ADA KARİKATÜRLERİ

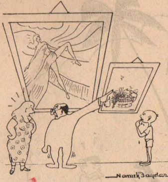

— BENİ KİMSEYLE ALDATMIYACAĞINA SÖZ VER.

T. Korkmaz

YAZISIZ

— RESİM Mİ SEYREDİYORSUN?
— E..E..VET KARICIĞIM ŞU TABLO ÇOK HOŞUMA GİTTİ DE!

FALCI — BAK BAŞINA DEVLET KUŞU KONDU, YAKINDA KISMETİNE KAVUŞACAKSIN.

Orhan

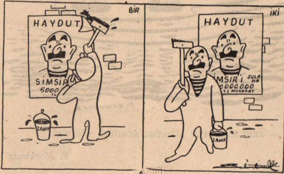
41 BUÇUK çıktığı gündenberi, mizah sanatına istidatlı olan okuyucularımızdan aralarında çok dikkate lâyık ve güzelleri bulunan yığınla karikatür almış bulunmaktayız.

Bu sayıdan itibaren sütunlarımızı yeni sanatkârlarımıza açıyoruz.

Bu sayfaya «genç karikatüristler» sayfası gibi isimler vermeye dilimiz varmadı. Çünkü 41 BUÇUĞA çizen bütün diğer sanatkârlar gençtir.

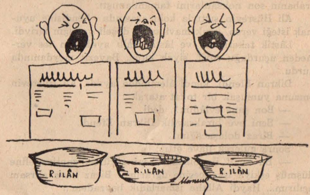
Bu sütunların ismini de bu sayfaya yazacak ve çizecek olanlaar bırakıyoruz. Fikirlerini bize bildirsinler; bir seçme yaparak en güzelini benimsiyelim.

41 BUÇUK ailesi arasına yeni katılanlara hoş geldiniz deriz.

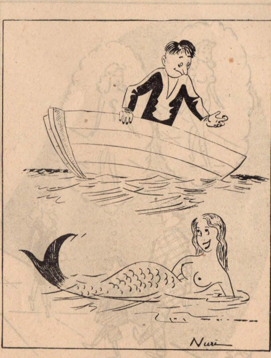
YAZISIZ

Salim Tansuk

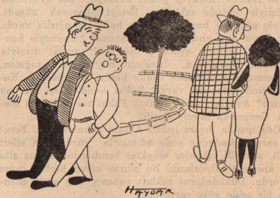
SÖYLEYİN AĞASINA
PARA KOYSUN MAMASINA

Mansur

— İMDAT BOĞULUYORUM.

Nuri

— NEDEN BU ZENCİ KADINLA EVLENMİŞ?
— ÖLEN KARISININ MATEMİNİ TUTUYOR DA!

Haydar

Mehmet Ali & Akşamsefası

BABİL KULESİ

YAZISIZ

Moal Lic

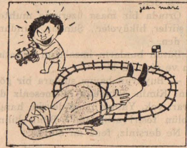
YAZISIZ

Mose

— BİRAZ DAHA HIZLI SÖYLE! DUYMUYORUM!

Chaval

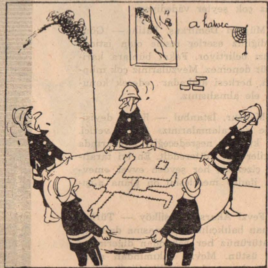
YAZISIZ

Jean Marc

— BUNU ÖĞRENMEDEN UYUMAK YOK, ANLADIN MI?

Ami

— NİYE ATLAMIYOR YAHU?

Harvec

MÜSTEHCENE DAİR

(Sahife 9 dan devam)

mettir!.. Allah böylelerini başımızdan eksik etmesin!

Ya mazallah, bir de aksini düşünün!

Hayır, hayır düşünmeyelim daha iyi.

Sayın okuyucular bu ilmî tetkikimizin sonuna gelmiş bulunuyoruz. Her ilmî yazıda olduğu gibi bunun da sonunda ortaya bir tez yani iddia atmak kısacası ukalâlık etmek lâzım gelmez mi?

İşte bizimki... İster şaka addedin, ister ciddî...

Bir medenî memlekette basın savcılığı yapacak olan zat «cebimde Hukuk Fakültesinden diplomam var ya, bu işi yapabilirim» diye övünmemeli.. Basın savcılığı önemli meslektir.

Şu halde ne yapalım?

Cebimde Hukuk Fakültesinden diploması ve Basın Savcılığına niyeti olan zatları bir odaya çekelim. Odanın bir duvarında tablolar... Meselâ Renoir Goya, Daumier, Bedri Rahmi vs. den.

Bir duvarında karikatürler... Syverson, Cem, Chaval, Turhan, Ali Ulvi, vs. den.

Ortada bir masa üzerinde muhtelif şiirler, hikâyeler... Şundan, bundan, vs. den.

Bütün bunların imzalarını kapatalım ve diyelim ki :

— Buyurun bayım şunlara bir göz atın! Kimin olduğunu bilemeseniz de zararı yok. Yalnız hangi devrin, hangi ekolün tesiri altındadır? Bunu bilin!

Ne dersiniz, fena mı olur?

İ. S.

OKUYUCU POSTASI :

Salim Tansuk, Kayseri — 41 BUÇUK iyi temennilerinize teşekkür eder. Karikatür anlayışınız ve çizgileriniz çok şeyler vâdediyor.

Müjgân Demirkuş, Fatih — Gönderdiğiniz eserler resme olan istidadınızı belirtiyor. Fakat bunlara karikatür denemez. Mevzularınız çok müphem, herkesi alâkadar edecek konuları ele almalısınız.

Mansur, İstanbul — Kendi deyişinizle «karalamalarınız» ümit verici. Bir kısmını neşredeceğiz. Bazılarında çizgiler çok mütereddit. En iyi tarafınız çizerken her şeyden evvel «mevzuu ifade» meselesini ön plâna alışınız.

Fevzi Akarsel, Yeşilköy — Türk - Yunan balıkçılık anlaşmasına dair karikatürünüz her bakımdan diğerinden çok üstün. Mevzu bakımından mahzurlu olmasaydı neşredilebilirdi. Fakat gene de çok çalışmanız lâzım.

KELEPİR

(Sahife 12 den devam)

kala bile kendini sevdirmişti. Herkesle icabeden ahbaplığı kurmuş, dostlar kapı dışarı edildiği takdirde evlerine gelmesi için teklifler yapmağa başlamışlar, kasap, ona kaçarsa dirseklerine kadar altın bilezik takıp her Allahın günü pirzolayla besleyeceğini vâdetmiş, bodrum katında oturan sinema kapıcısı ise biraz lütufta bulunursa bütün filmleri bedava seyrettirmeye hazır olduğunu söylemişti. Ama bütçeyle ilgili bir takım rakamlar yüzünden kaynananın yıldızı bir türlü barışmamıştı.

Fakat bir gün gelip o işte de talihi yardım etti.

Ana, her ne kadar hizmetçinin boğazını ordu ile mukayese ediyor idiyse de kendinin ondan kalır tarafı yoktu. Aile doktorunun ikide bir koluna taktığı o acayip dalgaya bakarak tansiyonu hakkında ileri sürdüğü tehlikelere rağmen «Bunlar lâf canım, açlıktan öleceğime tokluktan öleyim bari» diyerek atıştırmasına devam ediyordu.

Günün birinde de nar gibi kızarmış bir tepsi börek, ona, o lâstikli tansiyon âletinin haklı olduğunu isbatta gecikmedi. Böreği, «Bunun kıymalısına da bayılırım hani, ellerime sağlık pek de güzel olmuş» diye fazlaca kaçırdığından ertesi sabah onu uyandırmak kabil olmadı.

Ölmüştü. Miadını dolduracak kadar fazla yaşamış olduğundan, hissiz denmemesi için icabeden ah vahlar ve zoraki göz yaşları arasında ebedî istirahathanesine nakledildi.

Böylelikle Gülsümün tek düşmanı da yok olmuştu.

Fakat iki gün sonra, kapıya gelen bir polis, kulağını ensesinden gösteren bir takım kestirme sorularla evdekileri sigaya çekti.

— Annenizin mezarı açılıp altın dişleri çalınmış, dedi. Hiç insan dişleri sökülmeden gömülür mü? Elbette çalarlar. Kabahat sizde.

Kabahatin onlara yüklenmesinden sonra Gülsümü karakola götürmeye kalktı.

— Valde hanımın soyulmasıyla Gülsümün ne alâkası var?

— Hırsızları yakaladık. Bütün şebeke ele geçti. Bunlardan biri de sizin semtin altın dişlilerinin listesini yapan hizmetçinizdir.

Ve altın dişler casusunu alarak çıktı.

Hesaplarında yanılmadığını söyliyen kaynana, sağlığında rakamlarla yapamadığı şeye, mezarındayken muvaffak olmuştu.

Arı bal alacağı çiçeği, Radyo meraklısı'da SCHAUB'u bilir...

SCHAUB RADYO

Türkiye Umumi Mümessili
ADEM KARADAĞ
Galata, voyvoda Cad. No 121
P. K. 1341 Telf. 49259

BASIN REKLAM - MISISO No. 16

Mehmet Ali & Akşamsefası

— UZAĞA GİTMİŞ OLAMAZLAR CANIM... ŞİMDİ BURADAYDILAR.

Jean Bellus

41 buçuk

No: 9 30 Kuruş

— Herif, sen etrafa bak ma! Ben sana yolu tarif ederim.